

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1α:

- β) Έχει το συναφές δικαίο της Ένωσης, ιδίως η ρήτρα 4, σημεία 1 και 2, της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία μερικής απασχόλησης, η οποία προσαρτάται στην οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/23/ΕΚ, καθώς και το άρθρο 4 της οδηγίας 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, σε συνδυασμό με την οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνικές νομοθετικές διατάξεις ή πρακτικές οι οποίες, κατά τον υπολογισμό του ύψους της συντάξεως από επαγγελματικό συνταξιοδοτικό πρόγραμμα, διακρίνουν μεταξύ των αποδοχών οι οποίες υπολείπονται του ανώτατου ορίου ασφαλιστέων αποδοχών που ισχύει στο σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης γήρατος και εκείνων οι οποίες υπερβαίνουν το εν λόγω όριο (λεγόμενος «διττός τύπος υπολογισμού συντάξεων») και, στην περίπτωση εργαζομένης η οποία έχει εργαστεί εν μέρει με καθεστώς πλήρους απασχολήσεως και εν μέρει με καθεστώς μερικής απασχολήσεως, δεν λαμβάνουν ως βάση διακριτές χρονικές περιόδους (όπως επί παραδειγματι επιμέρους ημερολογιακά έτη), αλλά υπολογίζουν ένα ενιαίο ποσοστό απασχολήσεως για τη συνολική διάρκεια της εργασιακής σχέσεως και εν συνεχεία εφαρμόζουν τον διττό τύπο υπολογισμού συντάξεων μόνον επί του μέσου όρου των αποδοχών που προκύπτει βάσει των ανωτέρω;
2. Έχει το συναφές δικαίο της Ένωσης, ιδίως η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συγκεκριμενοποιείται με την οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, ιδίως δε με τα άρθρα 1, 2 και 6, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνικές νομοθετικές διατάξεις ή πρακτικές οι οποίες προβλέπουν ότι το ύψος της επαγγελματικής συντάξεως γήρατος αντιστοιχεί στην αναλογία της διάρκειας των ετών υπηρεσίας στην επιχείρηση προς την χρονική περίοδο από την έναρξη της υπηρεσίας μέχρι τη συμπλήρωση του κανονικού ορίου ηλικίας συνταξιοδοτήσεως που ισχύει στο σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης γήρατος (αναλογικός υπολογισμός βάσει της αρχής «m/n-tel») και στο πλαίσιο αυτό καθορίζουν ανώτατο όριο συντάξιμων ετών υπηρεσίας, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι οι οποίοι εργάστηκαν στην επιχείρηση σε νεότερη ηλικία να θεμελιώνουν δικαίωμα μικρότερης επαγγελματικής συντάξεως συγκριτικά με εκείνους οι οποίοι εργάστηκαν στην επιχείρηση σε μεγαλύτερη ηλικία, μολονότι σε αμφότερες τις περιπτώσεις εργαζομένων η διάρκεια των ετών υπηρεσίας στην επιχείρηση είναι η ίδια;

- (¹) Οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997 σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES (ΕΕ 1998, L 14, σ. 9).
- (²) Οδηγία 98/23/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Απριλίου 1998 για την επέκταση, στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, της οδηγίας 97/81/ΕΚ σχετικά με τη συμφωνία πλάισιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, την CEEP και την ETUC (ΕΕ 1998, L 131, σ. 10).
- (³) Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιτύπωση) (ΕΕ 2006, L 204, σ. 23).
- (⁴) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szombathelyi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 13 Ιουλίου 2016 — Ποινική διαδικασία κατά Dániel Bertold Lada

(Υπόθεση C-390/16)

(2016/C 350/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szombathelyi Törvényszék.

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Dániel Bertold Lada.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα άρθρα 67 και 82 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ) έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στη διεξαγωγή ποινικής ή άλλης εθνικής διαδικασίας, όπως αυτές διέπονται από την εθνική νομοθεσία, και οι οποίες έχουν ως αντικείμενο την «αναγνώριση» ή τροποποίηση σε ορισμένο κράτος μέλος αλλοδαπής δικαστικής αποφάσεως –με αποτέλεσμα η αλλοδαπή απόφαση να εξομοιώνεται με απόφαση εκδοθείσα από εθνικό δικαστήριο– σε σχέση με κατηγορούμενο που έχει καταδικαστεί οριστικώς και αμετακλήτως με αλλοδαπή απόφαση εκδοθείσα από εθνικό δικαστήριο άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Συνάδει με την αρχή «ne bis in idem», όπως αυτή κατοχυρώνεται από το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 54 της Συμβάσεως εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν –υπό το πρίσμα της αποφάσεως-πλαίσιο 2008/675/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2008⁽¹⁾– διαδικασία διεπόμενη από δίκαιο κράτους μέλους της Ένωσης, και συγκεκριμένα από τις διατάξεις των άρθρων 46 έως 48 του συγγρικού νόμου XXXVIII του 1996 «για την αναγνώριση» στην Ουγγαρία [αλλοδαπών καταδικαστικών αποφάσεων], σε σχέση με ποινική διαδικασία διεξαχθείσα σε άλλο κράτος μέλος και περατωθείσα με αμετάκλητη απόφαση (όσον αφορά το ίδιο πρόσωπο και τα αυτά πραγματικά περιστατικά), ακόμη και αν η εν λόγω διαδικασία δεν σκοπεί, στην πραγματικότητα, στην εκτέλεση της αποφάσεως αυτής, αλλά στη δημιουργία της βάσεως ώστε η τελευταία να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο μελλοντικών ποινικών διαδικασιών;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2008/675/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2008, για τη συνεκτίμηση των καταδικαστικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας (ΕΕ L 220, σ. 32).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud (Τσεχία) στις
14 Ιουλίου 2016 — Μ κατά Ministerstvo vnitra**

(Υπόθεση C-391/16)

(2016/C 350/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων (προσφεύγων πρωτοδίκως): Μ

Αναιρεσίβλητο (καθού η προσφυγή πρωτοδίκως): Ministerstvo vnitra

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το άρθρο 14, παράγραφοι 4 και 6, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ⁽¹⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, ανίσχυρο ως αντίθετο προς το άρθρο 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προς το άρθρο 78, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προς τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης που απορρέουν από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση;

(¹) ΕΕ L 337, σ. 9.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις
13 Ιουλίου 2016 — Marcu Dumitru κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) και
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București**

(Υπόθεση C-392/16)

(2016/C 350/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București